

lige Toldblovgivning; den havde vi drøftet længe og udførligt, men alle Anstrengelser, som ere gjorte fra denne Side i den Henseende for at naae et Resultat, have viist sig at være saa haabløse, at det forekommer mig, at der i Dieblisset ikke er nogenjomhelst Anledning til at komme ind paa de almindelige Toldspørgsmaal; men jeg vil blot tilføie, at de Forhandlinger, der nylig have fundet Sted i det andet Thing, kunne muligvis aabne en vis Udsigt til en lysere Fremtid for dette Toldforslag; thi de Synspunkter, som den høitæredede Finantsminister tidligere har opstillet, og hævdedt fra et finantsfjelt Synspunkt, Sparjommelighedsprincipet, det Princip, at vi bør spare af Hensyn til fremtidige Reformer, synes jo nu at være i den Grad anerkjendt og hævdet, at selv om vi muligvis af den Grund ikke faae nogen Finantslov, kunde der jo dog være Spørgsmaal om, hvorvidt vi dog ikke i Fremtiden paa det Grundlag kunde faae en Toldlov. Altsaa, det er til denne fremtidige Overveielse, at jeg mener, at ogsaa dette Spørgsmaal om Roesukkerproduktionen kunde henvises. Jeg vil dernæst ogsaa fremhæve, at det forekommer mig, at der ikke er nogenjomhelst logisk Forbindelse mellem denne Lov og Konsekventerne, som den kunde have i Henseende til Roesukkeret. Jeg betragter den som en ganske særlig Lov alene vedrørende Bestiinden, og som ikke forpligter til videre Konsekventer, forsaavidt vi maatte gaa med til den. Med Hensyn til Spørgsmaalet derom er jeg enig om Formaalet; men Spørgsmaalet er jo, om dette Formaal naaes, og om virkelig de Krav, der ere stillede, fyldestgjøres ved det, som her er foreslaet, og om man kan gaa videre uden at præjudicere andre Interesser, som ligeledes berøres af denne Lov. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke paa Forhaand skal indlade mig paa, da jeg i saa Henseende ikke drifter mig til at tro, at jeg er i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab, men som jeg antager der vil være Grund for det høie Thing til at undersøgte en nærmere Prøvelse, som jeg forudsætter ogsaa vil finde Sted gjennem et Udvalg.

Finantsministeren (Estrup): Det har kun kunnet glæde mig, at de to ærede Medlemmer af Landstinget, der hidtil have havt Ordet, have udtalt sig til Fordel for det fremsatte Lovforslag i sin Helhed, om det end er fket med Forbehold af noiere Underjogelser paa enkelte Punkter. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) gjorde gjældende, at man ved at tilstaa St. Croix's Sukkere 8 pCt. Medsættelse i den Indførsels-

afgift, der hidtil har været svaret, ydede dem en Beskyttelse, en virkelig Beskyttelse, som man ikke kunde sammenholde med den Bestemmelse, der findes i Loven af 1873 om, at danske Sukkerfabrikers Sukkere spare en Altsidelig Tolden minus 8 pCt. Han gjorde gjældende, at disse 8 pCt. ikke var nogen Beskyttelse, men at det kun var et Bederlag for, at de danske Fabrikker maatte arbejde med Hjelpestoffer, som der var paalagt Told her, særlig Stenful, Benful og Massiner. Hertil vil jeg dog tillade mig at erindre om, at disse 8 pCt. egentlig maa stilles i 6 pCt. + 2 pCt. Den Gang, da Bestemmelsen blev vedtagen i 1873, gif man ud fra, at de 6 pCt. sparede omtrent til Roesukkerets mindre Raffineringsværdi efter Kölnersforjogene end Kolonialsukkeret, og at de 2 pCt. skulde være Bederlag for, at de danske Sukkerfabrikker maatte arbejde med Hjelpestoffer, der spare Told. Selvfølgelig blev der ogsaa taget Hensyn til det Moment, som den ærede Taler fremhævede, at Sirup fra Roesukkerfabrikker har en forholdsviis saa ringe Værdi. Det, der imidlertid forekommer mig at være Hovedsagen i dette Dieblis, det er, om de 8 pCt., som efter Lovforslaget skulde indrømmes St. Croix's Sukkere, ville skade de danske Sukkerfabrikker og de danske Roesukkerere. Det er egentlig Hovedspørgsmaalet, og det er paa det Punkt, at jeg udtalte ved Lovforslagets Fremsettelse, at, saavidt jeg formaar at skjønne, kan der ikke være Tale om, at Begunstigelsen for St. Croix's Sukkere vil skade de danske Sukkerfabrikker eller de danske Sukkerroedrukerere. Jeg tror ogsaa, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds ikke var uenig med mig. Han udtalte nemlig, at man ogsaa maatte komme til en Revision af de Bestemmelser, der gjælde Produktionen af danske Sukkere, men jeg forstod dog ikke det ærede Medlem saaledes, at det særlig var dette Lovforslag, forsaavidt det bliver til Lov, som vilde gjøre det nødvendigt. Det er Produktionsforholdene i det Hele taget i Forbindelse med de Vilkaar, hvorunder konkurrerende Roesukker bliver produceret i og udført fra andre Lande, som gjøre det nødvendigt at undersøgte paany, om der ikke var Anledning til at foretage Forandringer i Bestemmelserne fra 1873, men jeg skjønner ikke, at denne Begunstigelse, som man her ved dette Lovforslag tilsigter at give St. Croix's Sukkere, kan blive bestemmende, ja neppe en Gang kan blive medbestemmende for en Revision af Lovgivningen om Produktion af dansk Sukker. Jeg tror ogsaa, at det niere var de Udtryk, det ærede Medlem brugte, som kunde foranledige Misforstaaelse, og jeg haaber i alt Fald, at det ærede Med-